

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії

Ректор Херсонського державного
університету

Олександр СПІВАКОВСЬКИЙ

«12» червня 2025 р.



ПРОГРАМА

фахового вступного випробування з Історії мистецтва
для здобуття ступеня вищої освіти «магістр»
на основі базової або повної вищої освіти
за спеціальностями

В12 Культурологія та музеєзнавство
В4 Образотворче мистецтво та реставрація
В6 Перформативні мистецтва
В5 Музичне мистецтво
(денна, заочна форми навчання)

Затверджено на засіданні кафедри культурології
(протокол № 11 від 02.06.2025 р.)

Голова фахової-атестаційної
комісії (укладач програми)  _____ Лимаренко Л.І.

ЗМІСТ

1. Загальні положення.....	4
2. Зміст програми.....	5
3. Перелік питань, що виносяться на фахове вступне випробування.....	20
4. Список рекомендованої літератури.....	22
5. Критерії оцінювання знань фахового вступного випробування.....	25

Загальні положення

Програма фахового вступного випробування для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня вищої освіти магістра на основі базової або повної вищої освіти, розроблена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалавра.

Організація та проведення фахових вступних випробувань відбувається у порядку визначеному у Положенні про приймальну комісію Херсонського державного університету.

Мета вступного випробування – відбір претендентів на навчання за ступенем вищої освіти магістр.

Форма фахового вступного випробування: вступне випробування проводиться у формі екзамену (усне опитування за допомогою дистанційних засобів навчання).

Результат фахового вступного випробування оцінюється за 100 бальною шкалою.

Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт. На екзаменаційному протоколі такого вступника член фахової атестаційної комісії вказує причину відсторонення та час (при дистанційній формі – робиться відеозапис). При підведенні підсумків такому абітурієнту виставляється оцінка менше мінімальної кількості балів, визначеної Приймальною комісією та Правилами прийому, для допуску до участі в конкурсі або зарахування на навчання поза конкурсом.

Вступники, які не з'явились на фахове вступне випробування з «Історії мистецтва» без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у подальших іспитах і конкурсі не допускаються.

Зміст програми

Зміни, які відбуваються в економічному, соціальному, політичному житті українського суспільства, породжують необхідність у фахівцях високого рівня. Посилення уваги до підготовки фахівців з гуманітарних та мистецьких спеціальностей, обумовлено потребою сучасного суспільства в розв'язанні проблем у сферах культури, освіти, виробництва тощо. Керівництво країни, учені, представники інтелектуальних кіл наголошують на необхідності оновлення професійного навчання гуманітаріїв та вимог до їх професійної підготовки.

Здобувач при вступі для здобуття ступеня вищої освіти «магістр» повинен знати історію українського та зарубіжного мистецтва, еволюцію художніх стилів та напрямків тої чи іншої історичної епохи та країни, творчість видатних митців, найвизначніші пам'ятки мистецтва в межах засвоєного під час навчання на попередніх освітніх рівнях .

Здобувач повинен вміти проаналізувати мистецькі явища тої чи іншої країни, також орієнтуватися в історії розвитку українського і зарубіжного мистецтва.

Вступний екзамєн з «Історії мистецтва» для здобуття ступеня вищої освіти «магістр» має на меті визначити рівень сформованості основних професійних умінь та навичок, володіння теоретичними знаннями абітурієнта. Вступні випробування проводяться у формі екзамєну (усне опитування за допомогою дистанційних засобів навчання).

Вимоги до знань та умінь

Абітурієнт повинен знати:

- основні етапи та логіку розвитку світового та українського мистецтва;
- принципи типологізації та періодизації мистецтва, особливості функціонування її форм;
- основні класичні й сучасні категорії і концепції мистецтвознавства.

Абітурієнт повинен уміти:

- обґрунтовувати процеси світового й українського мистецько-історичного поступу;
- орієнтуватися у розмаїтті художніх шкіл та напрямів, основних засобах виразу, притаманних тому чи іншому виду та жанру мистецтва.

Програмні вимоги

Програма фахових вступних випробувань з «Історії мистецтва» складається з фундаментальних розділів мистецтвознавства, які дозволяють уявити цілісність та системність знань абітурієнта:

Вступник обирає екзамєнаційний білет в якому містяться два питання. Для підготовки відповіді абітурієнту дається тридцять хвилин.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНИЙ РОЗДІЛ
Поняття і сутність мистецтва
Поняття мистецтва
Функції мистецтва: естетична, пізнавальна, виховна, комунікативна
Естетичні категорії та поняття в аналізі мистецтва
Основні категорії класичної естетики в аналізі мистецтва: «прекрасне» «потворне», «піднесене», «героїчне», «низьке», «трагічне» і «комічне»
Основні мистецькі жанри. Основні жанри образотворчого мистецтва: портрет, пейзаж, натюрморт, жанровий живопис, марина. Основні музичні жанри: опера, балет, кантата, романс, соната, симфонія. Основні жанри театру: драма, комедія, трагедія
Світоглядні засади мистецтва
Світоглядні засади мистецтва. Світоглядні засади доісторичного мистецтва: міфологія як висхідна форма світосприйняття світу та людини, синкретизм, традиційність культурних практик, емоційно-чуттєве сприйняття світу
Світоглядні засади античного мистецтва: ідея демократії, космоцентризм, антропоцентризм, змагальний характер культурних практик
Світоглядні засади мистецтва доби середньовіччя: християнство як системоутворюючий елемент культури, теоцентризм, християнський антропоцентризм, аскетизм, символічність, алегоричність і канонічність мистецтва
Світоглядні засади європейського мистецтва XV-XIX ст.: раціоналізм, ідея прогресу, універсалізм, пантеїзм, антропоцентризм, гуманізм
Умови та чинники розвитку європейського мистецтва XX-XXI ст.: прогрес наукового знання та розвиток технологій, багатомірність та плюралізм культурних практик, демократизація культури і свобода художнього вираження, вплив технологій на мистецтво
Релігійне сакральне мистецтво
Християнське сакральне мистецтво: видова характеристика
Іконографія Пресвятої Трійці, Ісуса Христа і Богородиці
РОЗДІЛ 2. ДОІСТОРИЧНЕ МИСТЕЦТВО
Характерні риси мистецтва нерухомих пам'яток доби палеоліту-мезоліту
Печери Ласко та Альтаміра
Житла з кісток мамонта, досліджені на території України
Настінні малюнки у печерах доби палеоліту Європи
Пам'ятки наскельного мистецтва узбережжя Середземного моря Іспанії: Куевас-де-ла-Аранья поблизу Бікорпа, Ель-Когул

Рухомі пам'ятки мистецтва доби палеоліту-мезоліту: зміст та символіка, особливості інтерпретації
Артефакти Мізинської стоянки
Венера з Холе-Фельс, Віллендорфська Венера
«Музичні інструменти» Мізинської стоянки
Мистецтво доби неоліту-єнеоліту
Орнаментация кераміки доби неоліту: характерні риси
Орнаментация посуду культури Трипілля - Кукутень: елементи, мотиви, композиції
Глиняні фігурки та моделі жител культури Трипілля -Кукутень
Особливості неолітично-єнеолітичного мистецтва в контексті змін у господарській діяльності та світогляді тогочасних людей
Мегалітичні споруди: дольмени, менгіри, кромлехи (Стоунхендж)
Мистецтво та архаїчні форми релігії: магія, фетишизм, анімізм, тотемізм
РОЗДІЛ 3. МИСТЕЦТВО СТАРОДАВНЬОГО СВІТУ
Основні центри розвитку мистецтва Давнього Світу: Месопотамія та Давній Єгипет
Зикурат Етеменанкі (Вавилонська вежа)
Артефакти мистецтва Месопотамії: ваза Варка (друга половина IV тис. до н.е.) та Стела Хаммурапі - як символи божественної легітимізації царського правління та суспільної ієрархії. Скульптури Ламассу (Шеду) як втілення божественного захисту та сили правителя. Ворота (Брама) богині Іштар: композиційна структура, поліхромія, міфологічні сюжети
Мистецтво Давнього Єгипту
Видова специфіка мистецтва Давнього Єгипту (архітектура, скульптура, живопис, декоративне мистецтво, музика). Синтез мистецтв в Давньому Єгипті
Основні риси мистецтва Давнього Єгипту
Основні форми архітектури Давнього Єгипту (поховальна архітектура-ансамбль пірамід в Гізі, храмові комплекси: храм Амона-Ра в Карнаку)
Міф і канон як основа давньоєгипетського мистецтва: Палетка фараона Нармера (сюжети зображення та методи передачі ієрархії фігур). Мистецтвота давньоєгипетський поховальний культ: артефакти гробниці Тутанхамона
Давньоєгипетські містерії Ісиди. Міф про смерть та воскресіння Осіріса. Музично-театралізовані дійства, музична складова
Античне мистецтво

Пам'ятки Крито-Мікенської культури. Кносський палац на острові Крит (середина II тис. до н.е.). Сюжетна характеристика фрескових розписів: Фреска «Ігри з биком». Розписи тронного залу та мегарону цариці: «Фреска з дельфінами»
Антична міфологія як основа мистецтва. «Іліада» і «Одіссея» Гомера. Міфи, пов'язані з архітектурою: Міф про Дедала архітектора палацу, Мінотавра, Аріадну та Тесея
Значення полісу в давньогрецькій культурі. Площа агора та Акрополь як центри суспільного життя. Ансамбль Афінського акрополя. Ордерна система античної Греції
Шедеври античної пластики. Втілення античного канону: Поліклет «Дорифор». Мирон «Дискобол». Пракситель «Афродіта Кнідська». «Венера Мілоська»
Антична кераміка. Чорнофігурний вазопис (VII - V ст. до н.е.), Червонофігурний вазопис (530 рр. до н. е - III ст. до н.е.): сюжети та композиційні прийоми
Витоки античного театру з культу бога Діоніса. Особливості архітектури театру. Музична природа давньогрецького театру: орхестра - місце, де відбуваються події, хор, танцюристи, інструментальний ансамбль, корифей - ведучий співак і диригент. Зародження та розквіт трагедії: Есхіл «Прометей закутий»; Софокл «Едіп-цар»; Евріпід «Медея» та комедії: Арістофан «Лісістрата»
Музика в античній культурі: міфи про Орфея, Аполлона та Марсія. Покровитель всіх мистецтв Аполлон Мусагет. Піфійські ігри
Архітектура античного Риму. Громадська архітектура: форум Траяна, Колізей, терми Діоклетіана, тріумфальна арка Костянтина. Сакральна язичницька архітектура: Храм Вести, Пантеон
Образотворче мистецтво античного Риму. Фрескові розписи Помпей: вілла Містерій. Особливості фаумського портрету: реалізм та психологізм
Мистецтво скіфів та сарматів. Скіфський звіриний стиль: основні сюжети зображень. Золота Скіфська Пектораль, золотий гребінь з кургану Солоха. Скіфська арфа
РОЗДІЛ 4. СЕРЕДНЬОВІЧНЕ МИСТЕЦТВО
Архітектура епохи середньовіччя
Становлення основних форм християнської сакральної архітектури: базиліка, хрестова-купольний храм. Хрестова-купольний храм Візантії (церква Осіос-Лукас в Фокиді) та базиліка (Нотр-Дам де Парі)
Софія Константинопольська (532-537 рр.): В конструктивні особливості архітектури, символіка та образність собору

Спільні та відмінні риси мистецтва романіки та готики: романські та готичні скульптури та романські і готичні вікна-рози в соборі в Шартрі (Франція), Вормський собор (Німеччина), собор в Амьєні (Франція)
Спільні та відмінні риси хрестова-купольної архітектури храмів Візантії та Русі: храми монастиря Осіос-Лукас в Фокиді (Греція), собор Софії Київської
Середньовічна іконографія
Формування ранньохристиянської іконографії на прикладі пам'яток Равенни: базиліка св. Аполінарія Нуово, баптистерій ортодоксів
Іконографічні зображення Ісуса Христа та Богородиці у візантійській традиції
Іконографія мозаїчного оздоблення собору св. Софії у Києві. Фресковий розпис Кирилівської церкви
Книжкова мініатюра киево-руської доби. Мініатюри «Остромирового Євангелія», «Ізборника Святослава»
Музичне мистецтво середньовіччя
Сакральна музика доби середньовіччя: Візантії (Літургія, Роман Солодкоспівець); Західної Європи (Меса, григоріанський наспів); Київської держави (знаменний розспів)
Світське музичне мистецтво та лірична поезія середньовіччя
Музичне мистецтво та лірична поезія трубадурів, труверів, мінезингерів: балади про короля Артура, Річарда Левине Серце, Робін Гуда
Середньовічний епос: «Пісня про Роланда», ріг Роланда як символ середньовічного лицарства. «Пісня про Нібелунгів»
Епічні співці-бояни. Жанр билини. «Слово о полку Ігоревім»
Література середньовіччя
«Сповідь» Аврелія Августина як одна з перших автобіографій у літературі та філософії
Західноєвропейський лицарський роман «Трістан та Ізольда»
Література киево-руської доби: «Повість минулих літ», «Повчання дітям» Володимира Мономаха
«Божественна комедія» Данте Аліг'єрі
Сценічне мистецтво середньовіччя
Майданні п'єси: міраклі та містерія (містерія «Страсті Господні»). Мистецтво скоморохів
Мистецтво середньовічної рукописної книги. Книгодрукування
Мистецтво середньовічної рукописної книги: оправы, мініатюри, орнаментация книжок. Остромирове Євангеліє, Київський Псалтир 1397 р.
Розвиток книгодрукування у Західній Європі як поворотний момент в історії мистецтва книги: інкунабули, зокрема видання Гутенбергової Біблії 1455 р.
РОЗДІЛ 5. МИСТЕЦТВО ВІДРОДЖЕННЯ

Періодизація мистецтва Відродження: Протовідродження (кінець XIII - XIV ст.): раннє Відродження (XV ст.); високе Відродження (перша половина XVI ст.); пізнє Відродження (друга половина XVI ст.). Північне Відродження (XVI століття, паралельно з північним та італійським маньєризмом)
Архітектура та живопис Відродження
Особливості архітектури Відродження: культова та світська архітектура. Ордерні композиції в архітектурі: лоджії, базиліки, палаццо, ротонди як вияв відродження античних форм в архітектурі (фасадна лоджія Оспedale дельї інноченті (Шпиталь невинних) Ф. Брунеллескі, фасад палаццо Ручеллаї Л.Б. Альберті, ротонда Темп'єтто Д. Браманте, фасад базиліки А. Палладі)
Загальна характеристика живопису Відродження: С. Боттічеллі «Народження Венери», Леонардо да Вінчі «Мона Ліза», Рафаель Санті «Афінська школа»
Розбудова Ватикану та собору Святого Петра: проект хрестова-купольного собору Браманте та Мікеланджело
Розписи Сікстинської капели Мікеланджело
Особливості мистецтва Північного Відродження: «Жебраки» П. Брейгеля-старшого, «Човен дурнів» І. Босха, «Чотири вершники Апокаліпсису» А. Дюрера
Музика Відродження
Розвиток церковної хорової поліфонічної музики: форми - канон, fuga. Національні стилі музики: Нідерланди (Ж. Депре, О. ді Лассо), Франція (шансон, К. Жанекен), Італія (строгий стиль Д. П. да Палестріні)
Зародження української історичної пісні та думи, які мали назви «невольничі плачі», «козацькі псалми». Музика періоду заснування Запорозької Січі - «Пісня про Байду». Найстаріші українські думи: «Плач невольників», «Маруся Богуславка». Церковна музика: київська квадратна нота, Ірмолій
Українські інструменти доби Відродження: лютня, торбан, кобза, бандура. Лютневі табулатури.
Сценічне мистецтво Відродження
Англійський театр «Глобус» як приклад елізаветинського театру доби Відродження: особливості сценічного простору. Значення драматургії В. Шекспіра для розвитку світового сценічного мистецтва
Особливості Іспанського театру доби Відродження. Образ «людини честі» в драматургії Л. де Руеда, М. де Сервантеса, Л. де Вега, П. Кальдерона
Основні напрями італійського театру Відродження: «вчена комедія» (Л. Аріосто, Н. Макіавеллі) та народна італійська комедія-імпровізація «комедія дель арте». Вплив «комедії дель арте» на європейський театр ляльок (персонажі-маски) та циркові типажі
Література та філософія Відродження

Утопізм і утопічна література у контексті розбудови справедливого суспільства: «Утопія» Т. Мора, «Місто Сонця» Т. Кампанелли
«Досліди» М. Монтеня у контексті становлення есе як нового літературного жанру
Розвиток книгодрукування в Україні як важливий етап в історії мистецтва книги. Перші друковані видання: «Апостол» . І Федорова, Острозька Біблія
РОЗДІЛ 6. МИСТЕЦТВО XVI - СЕРЕДИНИ XIX СТОЛІТТЯ
Бароко
Зміна естетичних смаків та стильових форм мистецтва Відродження, криза гуманізму, контрреформація та зародження «єзуїтського стилю» бароко: храм-базиліка Іль Джезу в Римі
Формальні прийоми течії маньєризм архітектурі та образотворчому мистецтві палацо Те в Мантуї Дж. Романо
Стильові риси бароко: ансамблевість та синтез мистецтв, живописність, динамічність, поліфонічність, пластичність, контрастність, просторовість, монументальність як основа формоутворення та стильові риси барокового мистецтва
Нові жанри в образотворчому мистецтві бароко: груповий портрет, натюрморт, пейзаж, ведуги (міський пейзаж), побутовий жанр. Нові жанри в музиці: опера та її складові (Ж.Б. Люллі, К. Монтеверді), сценічні театральні-музичні жанри (балет Людовіка XIV), український вертеп (театр ляльок), шкільний Вокально- інструментальне мистецтво: кантата, ораторія
Нові прийоми, методи та техніки в образотворчому мистецтві бароко. В живописі та скульптурі: складні динамічні пози та ракурси перспектив фігуративних зображень («Давид» Л. Берніні), ілюзійний живопис (плафон Іль Джезу А. Поццо), караваджизм та штучне направлене світло («Навернення Савла» М. де Караваджо), скульптура («Екстаз Св. Терези» Л. Берніні), «золоте сяйво» («Даная» Рембрандта), техніка пастелі (Р. Карр'єра)
Особливості архітектури європейського бароко. Ансамблі площ Риму: площа Св. Петра, площа Навона; фонтан Треві, палаццо Барберіні в Римі; палацова-паркові резиденції: Версаль. Храми Сант Андреа аль Квірінале Л. Берніні та Сан Карло алле куатро фонтане Ф. Борроміні в Римі. Архітектура театру: театр Сан Кассіано у Венеції
Характерні риси образотворчого мистецтва бароко в регіональних проявах: фламандська школа (П. П. Рубенс, А. ван Дейк), Нідерланди (Ф. Хальс, Я. Вермер), Іспанія (Д. Веласкес)

Музичне мистецтво високого бароко: А. Вівальді; Й.С. Бах; Г.Ф. Гендель. Становлення інструментальних шкіл. Струно-смичкова, органна, клавірна інструментальні школи
Українське бароко: основні етапи розвитку та художньо-стилістичні особливості. Архітектура католицького та православного бароко: собор Святого Юра у Львові, Георгіївський собор Видубицького монастиря в Києві. Народне дерев'яне церковне будівництво та гетьманського бароко: дерев'яна церква Параскеви з села Зарубинці (скансен Пирогова), надбрамна церква Всіх Святих Києво-Печерської Лаври, Троїцький собор в Чернігові. Твори Б. Меретина, І. Григоровича-Барського. Композиція українського православного іконостасу. Сакральна католицька скульптура Й.-Г. Пінзеля
Національні особливості сакрального образотворчого мистецтва українського бароко в творах «Великомучениці Варвара і Катерина» (1740-і рр.), «Покрова Пр. Богородиці з портретом гетьмана Б. Хмельницького» (XVIII ст.). Портрет парсунного типу: «Григорій Гамалія», юн. XVII ст. Українські книжкові мініатюри XVI ст.: Пересопницьке Євангеліє
Музика в Острозькій, Києво-Могилянській академіях, колегіумах, братських школах. Жанри: кант, духовна пісня, псалма. Музика в українському шкільництві. Партесний стиль хорового співу в церковній музиці українського бароко. Партесний концерт. М. Дилецький «Воскресенський канон». Думи. Кобзарське мистецтво. Історичні пісні. Пісня С. Климовського «Їхав козак за Дунай» та її світовий розголос
«Сад божественних пісень» Г. Сковороди як феномен культури бароко. «Філософія серця», концепти «спорідненої праці» та «рівної нерівності» Г. Сковороди у контексті розвитку мистецтва і творчості митця. Г. Сковорода-музикант
Класицизм
Культурний зміст епохи Просвітництва та естетичні пріоритети класицизму, орієнтація на античне мистецтво та мистецтво Відродження як ідеальне та гідне для наслідування. І. Вінкельман - засновник Історії мистецтва як науки
Рационалізм, нормативність творчості, тяжіння до завершених гармонійних форм як основа мистецтва класицизму в філософських та естетичних концепціях: рационалізм Р. Декарта як пошуки безсумнівного у сфері мистецтва, аналітика «прекрасного» та «високого» І. Канта, принцип історизму у мистецтві Г. Гегеля
Стильові риси, характерні методи та прийоми мистецтва класицизму: регулярність геометризму, тричасність композицій, повторюваність та варіативність форм, лаконізм, ясність, послідовність. Реалізм та ідеалізм образотворчому мистецтву класицизму

Тематика та образність, характерні жанри образотворчого мистецтва класицизму в творчості художників Н. Пуссена, Ж. Л. Давида, скульптора Ж.-А. Гудона
Особливості архітектури класицизму в творах Ж. Габріеля, К. Шинкеля, інтер'єрах Р. Адама
Французький сценічний класицизм: П. Корнель, Ж. Расін, Мольєр. Канон балету П. Бошана. Реформатор балету Ж.-Ж. Новер та його «Листи про танець та балети». Німецьке просвітництво і театр: Г.-Е. Лессінг, Й.-В. Гете, Ф. Шіллер. Французьке Просвітництво і театр: «Весілля Фігаро» П. Бомарше
Оперна реформа К.В. Глюка. Віденські класики: Й. Гайдн (соната, квартет, симфонія), В.-А. Моцарт (концерт, опера), Л. ван Бетховен (соната, симфонія, опера)
Музична творчість М. Березовського, А. Веделя, Д. Бортнянського. Духовні і світські жанри: хоровий концерт, опера, інструментальний концерт, соната, камерна музика. Осередки розвитку української освіти – Глухівська музична школа, заснована гетьманом К. Розумовським. Бетховен і Україна: співпраця з А. Розумовським. Маєткові капели в Україні
Мистецькі течії XIX ст.
Неокласицизм та ампір в мистецтві та архітектурі Європи XIX ст.
Романтизм
Естетичні концепції та ідейно-художні завдання романтизму: цінність особистості (Ф. Шлегель, Ф. Шеллінг), геній і геніальність, ірраціоналізм і «філософія життя», гармонія аполлонічного та діонісійського начал в мистецтві (Ф. Ніцше)
Романтизм в образотворчому мистецтві. Живопис французького романтизму: творчість Е. Делакруа. Англія: В. Тернер, об'єднання прерафаелітів. Німецький романтизм в образотворчому мистецтві: творчість К. Д. Фрідріха
Романтизм в українському живописі, соціально-історичний та культурний ґрунт його зародження та розвитку: у творчості І. Сошенка, Т. Шевченка, К. Трутовського, М. Пимоненка
Романтизм в музиці: Австро-німецький романтизм Ф. Шуберт, Ф. Мендельсон, Р. Вагнер. Італійський музичний романтизм: Н. Паганіні, Дж. Верді. Східно-європейський романтизм: Ф. Шопен (Польща), Ф. Ліст (Угорщина), А. Дворжак (Чехія). Французька музика XIX ст.: К. Сен-Санс. Скандинавська музика XIX ст.: Е. Гріг. Романтизм у балеті («Сильфіда», «Жізель»)

Духовна хорова музика українських композиторів-священиків (Літургія отця М. Вербицького). Пісні на слова Т. Шевченка (Г. Гладкий «Заповіт»); пісні-гімни: отця М. Вербицького «Ще не вмерла Україна», М. Лисенка «Боже великий, єдиний». Солоспіви на слова українських поетів: «Дивлюсь я на небо» М. Петренка, «Стоїть гора високая» Л. Глібова, «Ніч яка місячна» М. Старицького
Кріпацький театр та перші професійні театри в Україні. Розвиток українського театру та роль музики у ньому. Жанр співогри - п'єса з музикою. І. Котляревський «Наталка Полтавка». Театр «Руська бесіда» в Галичині. Театр корифеїв: М. Кропивницький, М. Садовський, М. Заньковецька, І. Карпенко-Карий, М. Старицький, П. Саксаганський. Опера С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». М. Лисенко «Тарас Бульба»
Раціоналізм як вияв науково-технічного прогресу та промислової революції в архітектурі: Кришталевий палац Всесвітньої виставки в Лондоні, бібліотеки Лабруста в Парижі, Ейфелева вежа як приклади застосування металу в архітектурі
Візуальна комунікація промислової революції, зародження реклами та брендингу, зростання масового друку: плакат, періодика, фотографія, літографія
Історизм в архітектурі (стилізації, неостилі, еклектика). Приклади стилізацій: парламент Відня, парламент Будапешту. Приклади еклектики: базиліка Сакре-Кер на Монмартрі, Київський оперний театр
Нові жанри видовищного та музичного мистецтва. Виникнення жанру оперети («Опера в маскараді» Ж. Оффенбаха). Основні характеристики та складові циркового мистецтва
РОЗДІЛ 7. МИСТЕЦТВО ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX - ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ
Імпресіонізм та постімпресіонізм як мистецькі явища другої половини XIX - початку XX ст. Становлення символізму
Імпресіонізм і становлення пленеру як художньої практики. Ключові представники імпресіонізму в образотворчому мистецтві та скульптурі. Живописна робота К. Моне «Враження, схід сонця» як програмний твір імпресіонізму. Живопис Е. Мане «Сніданок на траві»; П.-О. Ренуара «Портрет актриси Жанни Самарі», Е. Дега «Блакитні танцівниці». Скульптурна робота О. Родена «Мислитель». Імпресіоністичні тенденції в українському мистецтві на прикладі творів О. Мурашка «Поблизу кафе», І. Труша «Захід Сонця в лісі»
Імпресіоністичні риси в музичному мистецтві межі XIX-XX ст. на прикладі творів К. Дебюссі «Місячне сяйво»; В. Барвінського «Прелюдії»

Становлення та основні риси постімпресіоністичного напрямку в мистецтві кінця XIX століття. Ключові представники та їх програмні твори: В. ван Гог «Зоряна ніч», П. Гоген «Таїтянки на пляжі»
Символізм як мистецький напрям. Символістичний театр: М. Метерлінк і нова драма. Символізм в музиці: М. Чюрльоніс «Соната моря» (Музика живопису), Я. Степовий «Прелюд пам'яті Т. Шевченка». Символізм в образотворчому мистецтві: Г. Моро «Гесіод і муза»
Розвиток театрального мистецтва та кінематографу на зламі XIX-XX ст.
Ідея синтетичного театру кінця XIX-XX століття та його значення для становлення режисерського театру: театри та кабаре М. Рейнгардта; Е.Г. Крег (реформа образної театральної лексики та поява поняття «сценографії»)
Урбанізм (Е. Саті - «меблева» фоновіа музика, представник французької «шістки» - А. Онеггер «Пасифік 231»; джаз - Дж. Гершвін «Рапсодія в стилі блюз», Я. Барніч «Гуцулка Ксеня» з однойменного мюзиклу). Поява мюзиклу як комерційного жанру. Театри на Бродвеї
Натуралізм на театральній європейській сцені («Вільний театр» в Парижі, Театр Антуана, реж. А. Антуан, «Вільний театр» в Берліні, реж. О. Брам). Веризм в італійській опері як прояв натуралізму. Дж. Пуччіні «Чіо-Чіо- Сан» (Мадам Баттерфляй). Творчість С.Крушельницької
Кіно як синтетичне мистецтво. Зв'язок кінематографа із традиційними мистецтвами: театром, літературою, живописом, музикою. Основні види кінематографа: Ігрове юно, неігрове кіно, анімація. Перші кроки кіномистецтва. Сеанси братів Люм'єр. Жорж Мельєс і зародження ігрового кіно
Жанрова класифікація ігрового кінематографа. Специфіка основних жанрів: мелодрама, комедія, трилер, драма, мюзикл, Історичний фільм, фантастичний фільм, вестерн
Видатні кінорежисери першої половини XX століття. Персоналії та фільми: Ч. Чаплін («Вогні великого міста», «Великий диктатор»), К. Т. Дреєр («Страсті Жанни д'Арк»), О. Веллс («Громадянин Кейн»), О.Довженко («Земля»)
Модерн як стиль мистецтва на зламі XIX- XX ст.
Особливості європейської архітектури стилю модерн: будинок-студія В.Орта в Брюсселі (Музей Орта, Бельгія, ар-нуво, інтер'єр, деталі), будинок Бальо архітектора А.Гауді в Барселоні (Іспанія, модернісімо), павільйон сецесіона у Відні архітектора Й. Ольбріха (Австро-Угорщина, сецесія)
Стиль модерн в образотворчому мистецтві. Ключові представники модерну та їх твори: плакати А. Мухи. Творчість Г. Клімта («Поцілунок», «Юдита і голова Олоферна»)

Особливості української архітектури стилю модерн: Полтавське земство В. Кричевського
Постромантизм та сецесія в музиці на прикладі творчості Г. Малера «Adagietto з Симфонії №5», Ст. Людкевича «Кавказ»
Становлення танцю модерн як нової художньої форми на зламі XIX-XX століть. Творчість А. Дункан. Творчість В. Авраменка як приклад переосмислення українського народного танцю
Перший стаціонарний український театр М. Садовського та сценічне втілення драматургії модерну: І. Франко, Леся Українка, В. Винниченко, Олександр Олесь
Модерністські напрями і течії кін. XIX - поч. XX ст.
Фовізм як стиль групи французьких художників XX ст.: Анрі Матісс «Танець», Андре Дерен «Естак». Фовізм як вияв неоархаїки в музиці і театрі: світова революція, здійснена балетом І. Стравинського «Весна священна»; перший досвід неакадемічної, опозиційної класичної, хореографії в балеті
Теорія кубізму: проблеми і значення для розвитку світового мистецтва XX ст. Кубізм в образотворчому мистецтві: Ж. Брак «Жінка з гітарою», П. Пікассо «Авіньйонські дівчата». Характерні риси кубізму в скульптурі на прикладі творів О. Архипенка «Синя танцівниця» та «Гондольєр»
Італійський футуризм та його значення для розвитку мистецтва в XX ст. (У. Боччоні). Маніфест футуризму Ф.Т. Марінетті. Театральна Серата. Український футуризм: Театр ім. Г. Михайличенка на чолі з М. Терещенко
Вплив ключових ідей неомізму на формування естетичних концепцій у світовому мистецтві першої половини XX ст. Неовізантизм як сакральна лінія в українській музиці. М. Леонтович «У Царстві Твоім» (Блаженні), «Отче наш» з «Літургії»; К. Стеценко «Милість миру», Я. Яциневич «Псалма до Богородиці». Культурна дипломатія Української Республіканської Капели О. Кошиця
Теорія духовного в мистецтві В. Кандинського. Становлення абстракціонізму. «Неопластицизм» П. Мондріана. Супрематизм К. Малевича. Абстрактний експресіонізм: Дж. Поллак, М. Ротка
Експресіонізм та його значення для розвитку світового мистецтва, театру та кінематографу у XX ст. Живописні роботи Е. Мунка «Крик». Експресіонізм в музиці: А. Шенберг «Врятований з Варшави». Експресивний танець у творчості Р. Лабана, М. Вігман. Кіноекспресіонізм: Р. Віне («Кабінет доктора Калігарі»), Ф. В. Мурнау («Носферату. Симфонія жаху»)
Сюрреалізм в образотворчому мистецтві: С. Далі «Постійність пам'яті», «Спокуса святого Антонія». Сюрреалістичні тенденції в кіно: «Андалузський пес» Л. Бунюеля

Дадаїзм у мистецтві. «Маніфест Дада» Т. Тцара. Дадаїзм у кінематографі: «Антракт» Р. Клера. Теорія «Ready Made» і нова концепція мистецтва М. Дюшана
Діалектика країна національного та авангардного в мистецтві України: творчість Г. Нарбута, М. Бойчука, О. Богомазова. Фольклоризм як новітній напрям в музиці: М. Леонтович: «Щедрик». В. Верховинець як фундатор теорії українського народного танцю
Художній напрям конструктивізму. В. Єрмилов. Архітектурний ансамбль Держпрому в Харкові. Німецька школа архітектури «Баугауз». Театральні експерименти «Баугауз»: О. Шлеммер «Тріадичний балет». Функціоналізм як архітектурно-дизайнерський напрям: Ле Корбюзьє, Ф.Л. Райт, Міс ван дер Рое
Український кіноавангард: І. Кавалерідзе, Дзига Верта, О. Довженко
Основні принципи епічного театру Б. Брехта та його вплив на подальший розвиток сценічного мистецтва
Пошуково-експериментальний театр Леся Курбаса. Значення мистецького об'єднання «Березіль» у закладанні засад новітньої режисерської школи України
Український сценічний авангард та його значення у становленні української сценографії: О. Екстер, А. Петрицький, В.Меллер
Вітаїзм (М. Хвильовий, В. Пачовський) як типово український напрям в мистецтві першої половини ХХ ст. Фінал 2 симфонії Л. Ревуцького на основі веснянки «А ми просо сіяли», Скрипковий концерт В. Косенка. Розстріляне Відродження. Школа М. Бойчука: неовізантизм в українському мистецтві
Пісенна творчість національно-визвольних змагань українців. «Ой, у лузі червона калина» С. Чарнецького та її актуалізація у вирі сучасних подій
Роль В. Діснея у становленні мистецтва анімації на прикладі «Білосніжки та сімох гномів»
«Співак джазу» як початок звукової революції в кіно
РОЗДІЛ 8. МИСТЕЦТВО ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ-ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ
Основні поняття в мистецтві другої половини ХХ - початку ХХІ ст.
Постмодернізм як феномен мистецтва. Перформанс, сайт-специфік театр, імерсивна вистава, інсталяція, графіті
Жанри і види музичної масової культури: популярна музика, рок, джаз. Українська естрадна музика, творчість В. Івасюка; поєднання рок- і поп-музики з народнопісенною традицією

Масовізація мистецтва і кризові явища в європейському культурному просторі (О. Шпенглер). Концепт homo ludens (Й. Гейзінга) і критика «масового» мистецтва
Мистецькі напрями другої половини XX - початку XXI ст.
Напрямок поп-арту: Е. Варгол, Р. Ліхтенштейн
Концептуалізм у сфері пластичних мистецтв: Дж. Кошут, Б. Науман
Мінімалізм як нова зображальність в мистецтві. Д. Джад. Мінімалізм у музиці на прикладі творчості Ф.Гласса
Відео-арт як новаторський вид мистецтва. Відеомапінг та віджеїнг. Нам Джун Пайк
Основні явища та творчі принципи в мистецтві другої половини XX- початку XXI ст.
Представники українського нонкон- формізму: А. Горська, В. Зарецький
Українське наївне мистецтво: М. Приймаченко, К. Білокур
Становлення української національної балетної вистави: «Лілея» К. Данькевича, балетмейстер Г. Березова; «Лісова пісня» М. Скорульського, балетмейстер В. Вронський
Театр абсурду: Е. Іонеско, С. Беккет
Сучасне циркове мистецтво на прикладі Cirque du Soleil
Школа української дієвої сценографії Д. Лідера
Формалізм і функціоналізм в архітектурі другої половини XX ст.: музей Гугтейнгайма в Більбао Ф. Гері, ратуша та бібліотека в Ульмі (Stadthaus Ulm) Р. Меєра. Архітектурні напрями межі XX-XXI ст.: твори С. Калатрави, З. Хадід
Пізній модернізм другої половини XX ст. в архітектурі: творчість Ле Корбюзьє (капела в Роншамі), твори О. Німеєра, хай-тек Н. Фостера
Фольклорні мотиви та символізм в українському поетичному юно 1960-1970-х рр. (С. Параджанов, Л. Осика, Ю. Ілленко, І. Миколайчук)
Авторський кінематограф другої половини XX ст. Творчість І. Бергмана («Сьома печатка»), С. Кубріка («Космічна одіссея 2001»), Ф. Копполи («Хрещений батько»), М. Формана («Політ над гніздом зозулі»)
Постмодерністські тенденції в кіно. Д. Лінч («Твін-Піке»), брати Коен («Великий Лебовські»), К. Тарантіно («Бульварне чтиво»)
Неокласичні, модерні та постмодерні риси у хореографічному мистецтві XX - початку XXI ст. (Дж. Баланчин, С. Лифар, М. Бежар, П. Бауш). Український народно-сценічний танець у творчості П. Вірського
Тенденції сучасної музики: конкретна та електронна (Е. Варез); «мовчазна музика» - 4'33 Дж. Кейджа; екомузика (О. Мессіан); мета-музика (В. Сильвестров)

Нова фольклорна хвиля в музиці: Є. Станкович фольк-опера «Коли цвіте папороть», М. Скорик - музика до к/ф «Тіні забутих предків», «Мелодія»

Програма має великий перелік рекомендованої літератури, який треба розглядати як орієнтувальний. Для підготовки абітурієнтів розроблені питання, що включають матеріал для всіх завдань.

Перелік питань, що виносяться на фахове вступне випробування

ІСТОРІЯ МИСТЕЦТВА

1. Первісне мистецтво .
2. Мистецтво Стародавнього Сходу.
3. Мистецтво Індії.
4. Мистецтво Китаю та Японії.
5. Античне мистецтво .
6. Мистецтво Стародавньої Греції.
7. Мистецтво Стародавнього Риму.
8. Християнство як світова релігія.
9. Мистецтво арабо-мусульманського світу.
10. Мистецтво Середньовіччя.
11. Мистецтво Відродження.
12. Мистецтво Європи XVII ст.
13. Мистецтво Просвітництва.
14. Мистецтво Європи й Америки XIX ст.
15. Художньо-мистецькі напрями в культурі XIX ст.
16. Мистецтво модернізму.
17. Художні напрями у культурі кінця XIX ст.
18. Еволюція модернізму в мистецтві XX ст.
19. Світова література першої половини XX ст.
20. Художній авангард у мистецтві XX ст.
21. Масова культура в сучасному суспільстві.
22. Постмодернізм як культурне явище.
23. Постмодернізм у художній культурі.
24. Міжнародний культурний простір XXI ст.
25. Мистецтво Латинської Америки та Африки.
26. Українська національна культура як самобутній соціокультурний феномен.
27. Періодизація українського мистецтва.
28. Витоки українського мистецтва.
29. Мистецтво Київської Русі.
30. Християнство та його роль у розвитку української культури.
31. Мистецтво України XIV–XVI ст.
32. Козацтво як історико-культурне явище.
33. Розвиток вітчизняної освіти в XVI–XVIII ст.

34. Києво-Могилянська академія.
35. Українська культура другої половини XVII–XVIII ст.
36. Національно-культурне відродження в Україні кінця XVIII – початку XX ст.
37. Мистецтво України XIX ст.
38. Національно-культурний рух кінця XIX – початку XX ст.
39. Український авангард та його місце у світовому художньо-мистецькому просторі.
40. Українська мистецтво 20–30-х років.
41. Українське мистецтво в умовах радянського тоталітарного режиму.
42. Особливості соціокультурних процесів у незалежній Україні.
43. Українське мистецтво як цілісність і складова світової культури.
44. Українська театральна культура.
45. Здобутки українського кіномистецтва.
46. Особливості розвитку української музичної культури.
47. Українська архітектура.
48. Українське образотворче мистецтво.
49. Мистецтво Півдня України кінця XVIII–XIX ст.
50. Мистецтво Півдня України XX-XXI ст.

Список рекомендованої літератури

1. Аалтонен Г. Історія архітектури [пер.з англ. М.Кошкіна]. Х.: Фактор, 2012. 256 с.
2. Археологія України: Курс лекцій / За ред. Л.Л. Залізняка. – К., 2005.
3. Асєєв Ю. Джерела. Мистецтво Київської Русі. – К., 1980.
4. Асєєв Ю. Джерела. Мистецтво Київської Русі. – К.: Мистецтво, 1980. 213 с.
5. Багацький В.В., Кормич Л.І. Культурологія. Історія і теорія світової культури ХХ століття. – К.: Кондор, 2007.
6. Белічко Ю.В. Українське радянське мистецтво періоду громадянської війни. – К., 1980.
7. Білецький П. Українське мистецтво другої половини ХVІІ – ХVІІІ ст. – К., 1981.
8. Бірюльов Ю. Мистецтво львівської сецесії. — Львів: Центр Європи, 2016. — 184 с.
9. Герчанівська П.Е. Культура в парадигмах ХХ – ХХІ ст. – К.: НАКККіМ, 2017.
10. Герчанівська П.Е. Українська народна культура : християнський вимір. – К.: Університет «України», 2011.
11. Говдя П. Українське мистецтво другої половини ХІХ – початку ХХ ст. – К., 1964.
12. Голубець М. Начерк історії українського мистецтва. – Львів, 1922.
13. Естетика: навч. посібник / за ред. Л.В. Анучиної та О.В. Уманець. – Х.: Право, 2010.
14. Естетика: підручник / за заг. ред. Л. Левчук. – К.: Центр учбової літератури, 2010.
15. Етика: навч. посібник / за ред. В.О. Лозового. – К.: Юрінком Інтер, 2007.
16. Запаско Я. Пам'ятки книжкового мистецтва: Українська рукописна книга. – Львів: Світ, 1995. 480 с.
17. Затенацький Я. Українське мистецтво першої половини ХІХ ст. – К., 1969.
18. Івашина О.О. Загальна теорія культури. – К.: Вид. дім «КМА», 2008.
19. Історія мистецтва від найдавніших часів до сьогодення / за заг. ред. Стівена Фартінга ; передм. Річарда Корка ; [пер. з англ. А. Пітика та ін.]. – Харків : Vivat, 2019. – 576 с.
20. Історія України та етнокультурологія : Навчальний посібник для самостійної роботи студентів. У 2-х частинах. Частина ІІ. Етнокультурологія / Бойко Ю.М.; Вінн. нац. аграрн. ун-т. – Вінниця: ВНАУ, 2017.
21. Історія українського мистецтва: в 6 т. – К., 1966.
22. Історія українського мистецтва: У 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Рильського. – К., 2007–2010.

23. Історія української архітектури / Ю.С. Асєєв, В.В. Вечерський, О.М. Годованюк та ін. За ред. В.І. Тимофієнка. – К., 2003.
24. Історія української культури. – К., 2001.
25. Історія української культури: У п'яти томах / НАН України. – К.: Наук. думка, 2001–2011.
26. Культурологія: українська та зарубіжна культура: Навч. посібник / За ред. М.М. Заковича, І.А. Зязюна та ін. – К.: Знання, 2009.
27. Лобановський Б., Говдя П. Українське мистецтво другої половини ХІХ – початку ХХ ст. – К., 1989.
28. Логвин Г. Українське мистецтво Х – ХVІІ ст. – К., 1963.
29. Любченко В. Львівська скульптура ХVІ – ХVІІ ст. – К.: Наукова думка, 1981. 214 с.
30. Мистецтво і культура міста : наукові діалоги : колект. моногр. / за ред. А. Білик, В. Сікорської. – Херсон : Гельветика, 2020. Мистецтвознавство ХХ століття: хрестоматія-довідник: навч. посіб. / кол. авт. : А. Баканурський та ін.; упоряд. А. Білик, С. Думасенко. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2017. – 424 с.
31. Нариси з історії кіномистецтва України / Редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін.; ІПСМ Академії мистецтв України. – Київ: Інтертехнологія, 2006.
32. Нариси з історії образотворчого мистецтва України ХХ ст. / Редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін.; ІПСМ АМУ: У 2 кн. – К.: Інтертехнологія, 2006.
33. Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття / Редкол.: В. Сидоренко (голова) та ін.; ІПСМ АМУ. – К.: Інтертехнологія. 2006.
34. Нариси з історії українського мистецтва. – К., 1966.
35. Овсійчук В. Українське мистецтво другої половини ХVІ – першої половини ХVІІ ст. Гуманістичні та визвольні ідеї. – К., 1985.
36. Попова Л., Павлов В. Українське радянське мистецтво 20-30-х років. – К., 1966.
37. Попович М. Нарис історії культури України. – К., 2001.
38. Рославець О.М. Реалізм у живопису Франції ХІХ століття. – К., 1979.
39. Савчук Б. Українська етнологія. – Івано-Франківськ, 2004.
40. Садовенко С.М. Хронотопи аксіосфери української народної художньої культури: Монографія. Київ: НАКККіМ, 2019.
41. Станіславська К.І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури. – К.: НАКККіМ, 2016.
42. Степовик Д. Українське мистецтво першої половини ХІХ ст. – К., 1982.
43. Чешко С.В. Этнология и социальная антропология : учебник для студ. учреждений высш. проф. образования. – М.: Издательский центр «Академия», 2010.
44. Шевнюк О.Л. Історія мистецтв: навч. посібник. – К.: Освіта України, 2015.

- 45.Шейко В.М., Білоцерківський В.Я. Історія української культури: навч. посібник. – К.: Знання, 2009.

Додаткова

1. Баканурський А.Г., Корнієнко В.В. Театрально-драматичний словник ХХ століття. – К.: Знання України, 2009.
2. Гатальська С.М. Філософія культури. – К., 2008.
3. Горський В.С. Філософія в українській культурі: методологія та історія. Філософські нариси. – К.: Центр практичної філософії, 2001. – 236 с.
4. Кравець М.С., Семашко О.М., Піча В.М. та ін. Культурологія. Навч. посібник / За заг. ред. В.М. Пічі. – Львів, 2006.
5. Лекції з історії світової та вітчизняної культури / за ред. А. Яртися, В. Мельника. – Львів: Світ, 2005.
6. Никитич Л.А. Культурологія. Теорія, філософія, історія культури. – К., 2005.
7. Русин М.Ю. Історія української філософії: Навч. посібник. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2008.
8. Сидоренко В. Д. Візуальне мистецтво від авангардних зрушень до новітніх спрямувань: Розвиток візуального мистецтва України ХХ–ХХІ століття. – К., 2008.
9. Українська культура в європейському контексті / За ред. Ю.П. Богуцького. – К.: Знання, 2007.
10. Художня культура світу: Арабо-мусульманський, Африканський, Індійський, Далекосхідний культурний регіон. – К.: 2007.
11. Юрій М.Ф. Етнологія: Навч. посібник. – К.:Дакор, 2006. – 360 с.

Критерії оцінювання знань фахового вступного випробування

Відповідно до вимог вступного випробування підготовка абітурієнта повинна відповідати вимогам вищого навчального закладу і бути відповідно оцінена.

Сума набраних балів для рекомендації на спеціальність повинна складати від 60 до 100 балів, які визначають рівень підготовки абітурієнта.

РЕКОМЕНДОВАНО	90-100 балів	Абітурієнт має ґрунтовні, усвідомлені знання з історії української культури, здатний систематизувати, узагальнювати, сприймати та інтерпретувати інтегровані художньо-культурні явища на основі взаємодії різних історичних епох, видів мистецтв тощо; широко застосовувати асоціативні зв'язки між художніми творами та життєвими явищами. Абітурієнт свідомо використовує спеціальну термінологію у роздумах, висновках та узагальненнях щодо культурних феноменів, пропонує нетипові, цікаві варіанти інтерпретації художньо-культурних явищ; демонструє високий рівень науково-критичного мислення, світопізнання і світовідчуття; самостійно використовує набуті знання, вміння та здібності у практичній діяльності
	85-89 балів	Абітурієнт отримує, якщо у своїй відповіді він виявив достатньо добрі систематизовані знання з курсу історія української культури в обсязі програмного матеріалу, здатність до самостійного аналізу історико-культурних епох, релігій, що мали місце в історії вітчизняної культури, художніх напрямів тощо; студент при відповіді припустився певних неточностей або залишилась нерозкритою частина білета (до 15%) за умови, що принципові моменти запитань були висвітлені правильно
	74-84 бали	Абітурієнт виявляє достатнє засвоєння тематичного матеріалу з історії вітчизняної культури, але допускає несуттєві неточності у використанні спеціальної термінології, що потребують зауваження чи корегування, трапляються поодинокі недоліки в інтерпретації мистецьких творів і мовленнєвому оформленні власних роздумів щодо культурно-мистецьких явищ; не завжди самостійно може систематизувати та узагальнювати тематичний матеріал

	65-73 бали	Абітурієнт може сприймати та інтерпретувати певну частину тематичного матеріалу з історії української культури, але має недостатньо сформоване науково-критичне мислення, не завжди послідовно та логічно характеризує окремі мистецькі твори, потребує уточнень і додаткових запитань; студент виявляє знання і розуміння основних тематичних положень, але не завжди вміє самостійно зробити аналіз культурно-мистецьких явищ, порівняння та висновки
	60 - 64	Абітурієнт володіє знаннями та вміннями, які дають змогу інтерпретувати окремі культурно-мистецькі явища, притаманні українській культурі, недостатньо вміє сприймати, інтерпретувати історико-культурні феномени, мистецькі твори, які вимагають абстрактного мислення; виявляє недостатні знання спеціальної термінології; словниковий запас небагатий
НЕ РЕКОМЕНДОВАНО	30 - 59	Оцінка виставляється у тому випадку, якщо абітурієнт не знає значної частини програмного матеріалу, припускається суттєвих помилок. На додаткові запитання членів комісії за програмою абітурієнт не знає правильної відповіді; не знає базових категорій, фундаментальних понять, потрібних для розв'язання завдань.
	0 - 29	Оцінка виставляється у тому випадку, якщо абітурієнт не дає відповіді на питання білету, не відповідає на запитання членів комісії.

Голова комісії
докторка педагогічних наук,
професорка



Лідія ЛИМАРЕНКО